

قانون استفاده از بی سیم های اختصاصی و غیر حرفه ای (آماتوری)

برای دریافت قانون های بیشتر به پایگاه خبری تحلیف مراجعه کنید

www.tahleif.ir

قانون استفاده از بی سیم های اختصاصی و غیر حرفه ای (آماتوری)

مصوب ۱۳۴۵/۱۱/۲۵

ماده ۱- برای دایر کردن هر ایستگاه ارتباط رادیویی اختصاصی و یا غیر حرفه ای باید قبلاً از وزارت پست و تلگراف و تلفن پروانه دریافت شود.

تبصره -

ایستگاه ارتباط رادیویی عبارت است از یک یا چند فرستنده و گیرنده و ادوات مربوطه که برای ارتباط رادیویی مورد استفاده قرار می گیرد.

ماده ۲ - کسانی می توانند به عملیات رادیویی غیر حرفه ای اشتغال ورزند که از وزارت پست و تلگراف و تلفن گواهی نامه مخصوص اخذ نمایند.

تبصره -

ارتباط رادیویی غیر حرفه ای نوعی ارتباط رادیویی است که به منظور خودآموزی علمی و عملی و بررسیهای فنی بین افراد مجاز برقرار می گردد. استفاده کننده از ارتباط رادیویی غیر حرفه ای کسی است که به خاطر علاقه و ذوق شخصی به منظورهای فوق بدون هیچ گونه نظر انتفاعی و یاسیاسی به برقراری این نوع ارتباط مبادرت می نماید.

ماده ۳- از دارندگان پروانه که بهره برداری می نمایند ماهانه مبلغی به عنوان حق استفاده دریافت می شود که میزان آن به پیشنهاد وزارت پست و تلگراف و تلفن به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. سازمانهای دولتی و استفاده کنندگان از بیسیم های اختصاصی و غیر حرفه ای (آماتوری) مشمول مقررات این ماده هستند و موارد معافیت از پرداخت حق استفاده مذکور موکول به تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

.

تبصره ۱-

نماینده انحصاری کارخانه های خارجی سازنده دستگاههای فرستنده بی سیم و یا سازندگان داخلی می توانند برای نمایش دادن طرز کار دستگاهها به شرط رعایت مقررات منظور در آیین نامه با هر نوع دستگاه یک ارتباط آزمایشی که جنبه بهره برداری نداشته باشد برقرار و از پرداخت ماهانه مقرر در این ماده معاف باشند.

تبصره ۲-

مقاطع کاران و مؤسساتی که طرف قرارداد با سازمانهای دولتی باشند باید پروانه تحصیل کنند و مانند سایر دارندگان پروانه حق استفاده مقرر را پرداخت نمایند.

تبصره ۳-

تاریخ شروع بهر برداری از ایستگاه پانزده روز پس از صدور اجازه ترخیص از گمرک و یا تحویل از کارخانه سازنده به خریدار (با اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن) محسوب خواهد شد به استثناء مواردی که دارندگان پروانه تاریخ دیگری را قبلاً به وزارت پست و تلگراف و تلفن اطلاع داده باشند.

ماده ۴- در مورد ضروری وزارت پست و تلگراف و تلفن مجاز است با تصویب هیأت دولت تمام یا قسمتی از مزایای گواهی نامه و یا پروانه ایستگاه را در تمام کشور و یا بعضی مناطق برای مدت معینی لغو نماید و در این مورد مراتب از طریق اعلان عمومی به اطلاع دارندگان گواهی نامه و یا پروانه ایستگاه رسانده خواهد شد.

ماده ۵- در صورت تخلف از مقررات و قوانین مربوط و یا از مشخصات و شرایط و خصوصیات مندرج در پروانه به تشخیص کمیسیون فنی سه نفری که در آیین نامه پیش بینی خواهد شد وزارت پست و تلگراف و تلفن می تواند بر حسب مورد از کار ایستگاه جلوگیری و پروانه مربوط را لغو کند و یا استفاده از گواهی نامه را موقوف سازد.

ماده ۶- وارد کردن دستگاههای فرستنده بی سیم به کشور و خارج کردن آنها از کشور و همچنین ساختن یا واگذاری و هر نوع انتقال مالکیت دستگاه فرستنده بی سیم موقوف به اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن خواهد بود.

ماده ۷- وزارت پست و تلگراف و تلفن کلیه دستگاههای فرستنده بی سیم را که فاقد پروانه استفاده هستند و همچنین دستگاههایی را که مدت اعتبار پروانه آنها منقضی و یا پروانه آنها به طور موقت لغو شده است برای جلوگیری از کار آنها تا صدور یا تجدید پروانه مأمور به سرب خواهد نمود.

ماده ۸- در مواردی که مصالح امنیتی کشور ایجاب نماید وزارت پست و تلگراف و تلفن می تواند با تصویب نامه هیأت دولت دستور توقف کار هر ایستگاه فرستنده بی سیم را صادر نماید.

ماده ۹- به منظور مراقبت در حسن اجرای مقررات این قانون و آیین نامه آن مأموریت مجاز وزارت پست و تلگراف و تلفن با اجازه دادستان می تواند هر موقع دستگاهها را در محل کار و یا هر محل دیگری با رعایت مقررات مربوط مورد بازرسی قرار دهند.

ماده ۱۰- اشخاص زیر به حبس تأدیبی از یک تا شش ماه یا به پرداخت غرامت از پنج هزار ریال تا بیست هزار ریال محکوم می شوند.

جزای نقدی مندرج در این ماده به موجب

مصوبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۵ هیأت وزیران

به پانزده (۱۵.۰۰۰.۰۰۰) تا شصت (۶۰.۰۰۰.۰۰۰) میلیون ریال تعدیل شد.

۱- هر کس بدون پروانه ایستگاه رادیویی تأسیس نماید.

۲- هر کس بدون اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن دستگاه فرستنده وارد کشور یا از آن خارج نماید یا آن را در داخل کشور بسازد یا دستگاه فرستنده را مورد خرید و فروش قرار دهد.

۳- هر کس یا ایستگاه غیر مجاز عالماً عامداً ارتباط رادیویی برقرار نماید.

۴- هر کس پس از لغو پروانه و گواهی نامه و اخطار رسمی وزارت پست و تلگراف و تلفن به عملیات خود ادامه دهد.

۵- هر کس از دستور صادر وزارت پست و تلگراف و تلفن موضوع ماده ۸ این قانون تخلف نماید.

تبصره

— در موارد مندرج در این ماده در صورت تکرار جرم دستگاه فرستنده نیز به نفع دولت ضبط خواهد شد.

ماده ۱۱- اشخاص زیر به پرداخت غرامت از دو هزار ریال تا بیست هزار ریال محکوم می شوند:

جزای نقدی مندرج در این ماده به موجب

مصوبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۵ هیات وزیران

به پنج (۵.۰۰۰.۰۰۰) تا پنجاه (۵۰.۰۰۰.۰۰۰) میلیون ریال تعدیل شد.

۱ — هر کس ایستگاه دیگری را بدون موافقت وزارت پست و تلگراف و تلفن مورد استفاده قرار دهد.

۲ — هر کس در ایستگاه بدون پروانه عالماً و عامداً مخابره رادیویی انجام دهد.

۳ — هر کس از طول موجهای غیر مجاز یا ثبت نشده در دفاتر وزارت پست و تلگراف و تلفن استفاده نماید.

۴ — هر کس بدون گواهی نامه به عملیات رادیویی غیر حرفه ای اشتغال ورزد یا با علم و اطلاع با افراد بدون گواهی نامه ارتباط رادیویی بگیرد و یا به اشخاص بدون گواهی نامه اجازه کار در ایستگاه بدهد.

۵ — هر کس از مقررات و قوانین رادیویی و یا مشخصات و شرایط و خصوصیات مندرج در پروانه ایستگاه تخلف کند.

۶ — هر کس عمداً دفتر گزارش کار ایستگاه را بر خلاف ترتیب مقرر وزارت پست و تلگراف و تلفن تنظیم کند و یا تمام یا قسمتی از عملیات خود را در دفتر ثبت ننماید.

۷ — هر کس پیام رادیویی مربوط به اشخاص دیگر را دریافت نموده آن را مورد استفاده قرار دهد.

۸ — هر کس با علامت شناسایی مربوط به دیگران خود و یا با ایستگاه خود را معرفی نماید.

۹ — هر کس پس از انقضای مدت اعتبار پروانه یا گواهی نامه بدون کسب اجازه مجدد به کار خود ادامه دهد.

ماده ۱۲- در صورتی که اعمال مذکور در این قانون مشمول مجازاتهای شدیدتری در سایر قوانین باشد مجازات شدیدتر اجراء خواهد شد.

ماده ۱۳- آیین‌نامه اجرایی مواد این قانون از طرف وزارت پست و تلگراف و تلفن تنظیم و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا است.

ماده ۱۴- دولت مأمور اجرای این قانون است.

قانون بالا مشتمل بر چهارده ماده و شش تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ روز چهارشنبه پنجم بهمن ماه ۱۳۴۵ در جلسه روز سه‌شنبه بیست و پنجم بهمن ماه یک هزار و سیصد و چهل و پنج شمسی مورد تصویب مجلس شورای ملی قرار گرفت.

رئیس مجلس شورای ملی - مهندس عبدالله ریاضی

برچسب ها

روزنامه رسمی

قانون

متن قانون